

letnik 13
december 2011
številka 33

Angela

Vabimo vas, da obiščete
našo spletno stran:
<http://ursulinke.rkc.si>

Izdaja:

Slovenska provinca uršulink RU

Odgovarja:

s. Mateja Koršič, Pustovrhova 11, 1210
Ljubljana – Šentvid

Urednica:

s. Marjeta Pija Cevc

Uredniški odbor:

s. Cirila Alič, s. Gracija Premrl, s. Marija
Irena Stele, s. Metka Špindler, s. Simona
Zabukovec

Fotografije:

s. Marjeta Pija Cevc, s. Irena Mohorič, s.
Mateja Koršič, Tamino Petelinšek, s. Jana
Rovtar, s. Marija Irena Stele, Igor Vovk,
<http://radio.ognjisce.si>, iz arhivov naših
skupnosti

Naslovnica:

Benjamin Pezdir

Lektoriranje:

Mihaela Zabukovec

Računalniško oblikovanje:

Benjamin Pezdir

Založila:

Slomškova družba d.o.o., Maribor

December 2011

Angela je glasilo slovenskih uršulink.
Namenjeno je sestram, sorodnikom in
prijateljem. Izhaja dvakrat letno.

Na glasilo se lahko naročite:

s. Sabina Vakselj,

Polčeva 10, 1241 Kamnik.

Vzdržuje se s prostovoljnimi prispevki. Če
morete kaj prispevati, denar nakažite na
številko računa:

SI56 2420 0900 4471 032

(Naziv: Provincialat uršulink Rimske
unije; naslov: Pustovrhova ul. 11;
kraj: 1210 Ljubljana - Šentvid).

Prihaja.

In je tukaj, je z nami in v nas in vendar vedno znova prihaja.
Vsak trenutek, kjer koli smo, po vsem, kar nam življenje nasuje na pot, prihaja.
Prihaja, ker je človekovo srce premajhno, da bi ga enkrat za vselej in v celoti sprejelo.

Prihaja po bratih in sestrah,
po tebi, ki si mi blizu, in njem, ki ga slučajno srečam,
išče me sredi množice in mi je blizu v moji osamljenosti,
čutim ga v veselju in bolečini, sprejetosti in zavrnitvi.
»Tukaj sem,« mi govori po lepoti stvarstva in »Ne boj se,« ko me zajamejo viharji.
Preprosto, ON prihaja in je z nami.

Dragi brat, draga sestra,
odpri svoje srce njegovemu nežnemu dotiku,
prisluhni rahlim stopinjam njegovih korakov in šepetu njegovega glasu.

Prepoznav njegov prihod tudi v glasilu Angela, ki ga držiš v rokah.
Spregovoriti ti želi po življenju, ki ga daje našim skupnostim,
po našem apostolatu in raznih srečanjih in obiskih.
Naj te nagovori po življenju naših misijonark
in po prizadevanju za mir in pravičnost in vseživljenjsko učenje.
Prepoznav ga v novih cvetovih, ki se odpirajo na drevesu sv. Uršule
in v njegovih zrelih sadovih ...

Veseli pa se, ker najgloblje in najbolj neposredno prihaja k tebi
po svoji besedi in v evharistiji
in se ti razodeva po Detetu v jaslicah,
tem zakritem in hkrati odkritem obličju našega Boga,
ki je LJUBEZEN.

✠ s. Gracija Premrl

KAZALO

BESEDA UREDNIŠTVA

Prihaja 3

BESEDA PROVINCIALKE

»Najlepši čas« 5

AKTUALNO

Pot prenove, ki zahteva veliko 6

Provincialna konferenca 7

Medsebojno srečanje 8

Ena najlepših 9

Postati sveta skupnost 10

Telefon Jezusa med nami 11

NAŠE POTI IN DOGODKI

Srečanje v Franciji 12

Simpozij teologije telesa v Rimu 13

POŽIREK BOŽJE BESEDE

Jezus in Samarijanka 14

VSEŽIVLJENJSKO UČENJE

»Naša« generacija 15

MIR, PRAVIČNOST IN

OHRANITEV STVARSTVA

Molitev za 18. oktober, evropski dan boja
proti trgovini z ljudmi 16

IZ VZGOJNIH LOGOV

Pogovor s s. Anjo Rozoničnik 17

Juvenatski vikend 20

SV. ANGELA

Tečaj o sv. Angeli 21

NAŠ APOSTOLAT

Sakralni abonma 22

MISIJONI

Naše misijonarke med nami 23

IZ ZAVODA IN

DOMOV DUHOVNOSTI

Lepa.si 26

IZ NAŠIH SKUPNOSTI

Mekinje 28

Ljubljana 29

Pržan 30

Izola 31

Maribor 32

Sveti Duh 33

USTVARJALNOST

Psalm 27 34

NASMEJMO SE

NOVICE

» Najlepši čas «

Približuje se »najlepši čas«. Trgovci nas že ves mesec vabijo, naj si nakupimo vse, kar potrebujemo za »popolno praznovanje«. Toda, ali lahko to storimo?

Že res, da nas kriza in recesija, ki se odražata v denarnici, usmerjata k treznim izbiram, toda globoko v sebi vemo, da tistega, kar nam omogoča pravo praznovanje, kljub debeli denarnici ne moremo kupiti. Mir srca, povezanost, spravljenost in tisti globoki občutek, da »si najden in na mestu«, niso naprodaj, pa vendar dajejo smer in smisel našemu življenju.

Hrepenimo po povezanosti, pripadnosti občestvu. Da »človeku ni dobro, da je sam« (1 Mz 2,18), odmeva že iz raja naprej, saj smo ustvarjeni po podobi Boga – troedinega Boga, Boga odnosov. V lastni družini in takšnih in drugačnih skupnostih smo verjetno doživeli lepoto in harmonijo odnosov, pa tudi bolečino, da so se kakšni odnosi zalomili ali celo pretrgali.

Božič velja za družinski praznik, praznik odnosov. Samota, nemir in pretrgana razmerja v teh dneh še bolj boli-

jo, saj so v nasprotju z našimi podobami in pričakovanji. Najraje bi vse to prekrili s krasnim prtom.

Vesela novica božične noči je namenjena prav tistemu koščku našega srca, kamor smo skrili svojo samoto in bolečino: Bog je prišel reševati tisto, kar je izgubljeno, obrobno. Ne rodi se v sijajnih palačah, ampak v hlevu, ker »zanju ni bilo prostora v prenočišču« (Lk 2,7). Bog vstopa v našo samoto. Vstopa kot majhen in nemočen otrok, da bi se ga ne bali in bi ga lahko sprejeli. Prihaja, da bi se v Njem prepoznali kot sinovi in hčere ljubečega Očeta. Bog vstopa v naše odnose, da bi v drugih zagledali brate in sestre istega Očeta, odrešene po Njegovi ljubezni. Ne moremo se odrešiti sami. Naš Bog je Emanuel – Bog z nami in Mariji je nadangel Gabriel naročil, naj mu da ime Jezus, kar pomeni Bog rešuje.

Skupaj s sestrami vam želim, da bi v obilju doživeli Njegovo odreševanje.

✠ s. Mateja Koršič

Pot prenove, ki zahteva veliko

Letos smo pod drobnogled vzele skupno življenje. Ob iskanju sredstev, ki vodijo h kvaliteti skupnega življenja, smo naletele na zanimiva in hkrati praktična »pravila« Skupnosti Cenacolo iz Medžugorja.

Pravila, ki jih Skupnost predlaga, so sad dolgoletnih izkušenj. Odvisnost je posledica zgrešenega načina življenja, zato je skupnost najprej »šola življenja«, kjer se mladi učijo spoznavati sebe in druge, odnose in vrednote. Skupnost uči osnovnih življenjskih pravil, ki so jih fantje in dekleta v preteklosti zavračali ali pa jih o njih nihče ni poučil. Gre za preprosto družinsko življenje, ki zahteva tudi trud, žrtve in odrekanja, da bi

dosegli spremembe, ki vodijo k srečnejšemu življenju. »Pot prenove« namreč ni lahka in udobna – da se človek spremeni, se mora od njega zahtevati veliko. Odrekanje in žrtvovanje, ki ga Skupnost predlaga, daje fantom in dekletom možnost, da spoznajo sami sebe in se pričnejo ceniti.

Ugotovijo, da so sposobni premagovati ovire, svoje meje, lagodnost in strah. Izvor resničnega veselja in zadovoljstva ni v materialnih stvareh, am-

pak ga najdemo v nas samih, v tem, kar smo. Dosti njih ni živelo v pomanjkanju in so imeli vse, pa niso bili srečni; danes so v tem preprostem, resničnem, čistem načinu življenja našli veselje in vrnila se jim je volja do življenja.

Več o tem glej na: http://www.cenacolo-ex.org/skupnost_cenacolo.

10 prepovedanih besed:

1. NE DA SE MI
2. TO SE MENE NE TIČE
3. NI MI VŠEČ
4. NE ČUTIM SE
5. NE GRE MI
6. UTRUJENA SEM
7. NE POČUTIM SE DOBRO
8. BRIGAJ SE ZASE
9. NISEM SPOSOBNA
10. PUSTI ME PRI MIRU

Provincialna konferenca

Na letošnji provincialni konferenci, smo se sestre uršulinke zbrale v Mekinjah. V dveh dnevih našega skupnega bivanja smo se zaustavljale ob mislih, ki so se nanašale na naše skupno življenje. S. Gosia Ksiazek, frančiškanka Marijina misijonarka, nam je odstirala nova obzorja te razsežnosti posvečenega življenja, sestre iz pripravljalne skupine pa so kmalu po tem poskrbele, da smo slišano lahko pričele konkretizirati.

ki so se letošnje poletje nahajale doma, ter ostala podeljevanja so bili lepa priložnost za odpiranje srca in duha druga drugi ter drugim kulturam in narodom. Zagotovo pa je bil eden izmed globokih trenutkov srečanja darovana sv. maša domačega g. župnika Pavla Pibernika.

Naj v nadaljevanju branja spregovorijo še nekateri odmevi naših sester.

☞ *Utrinke zbrala: s. Marija Irena Stele*

Medsebojno srečanje

Nevi provincialne konference pomenijo zame tisti dragoceni čas, ko na poseben način zaživimo to, kar je bilo letos tudi osrednja tema, namreč skupno življenje. Ko prihajam iz leta v leto na ta zbor, opažam, da se veselim predvsem snidenja in pogovora s sestrami, ki jih med letom nimam prilike srečati. Tako se po priporočilu sv. Angele v osmem volilu moremo »v duhovnem pogovoru skupaj veseliti in se opogumljati, kar

jim bo v nemajhno korist«. Ob takem srečanju še bolj začutim veselje, da smo poklicane v skupnost, katere temelj je občestvo Presvete Trojice, da smo vključene v ljubezenski odnos med Očetom, Sinom in Svetim Duhom, o čemer govorijo tudi naše konstitucije. Kakršno koli podeljevanje v skupnosti predpostavlja močno zakoreninjenost vsake sestre v duhovnem življenju, v osebnem odnosu do Jezusa.

Vsako predavanje prinese kakšna nova spoznanja, predvsem pa priključ v spomin in osveži to, kar sem že vsa leta mojega redovnega življenja poslušala, brala, razmišljala, predvsem pa skušala uresničiti v vsakdanjem življenju. Z letošnje konference mi je ostala v spominu misel, ki je bila poudarjena pri pogovoru, namreč, da poglobljanje naše lastne karizme ustvarja in krepi prave pogoje za kvalitetno evangelijsko življenje v skupnosti. V spisih sv. Angele imamo takoj za Svetim pismom najmočnejši vir navdihov in spodbud za nenehno prizadevanje za pristne in tople človeške odnose, ki so zaznamovani z Božjim pečatom. Prav po njih pa bodo naše skupnosti tudi na zunaj prepoznavne in pričevanjske, kakor so bili prvi kristjani (prim. Apd 2,42–47 in 4,32–34).

☞ s. Marija Jasna Kogoj

Ena najlepših

Letošnja provincialna konferenca je bila nekaj posebnega – zame ena najlepših, kar sem jih do sedaj doživela. K temu je gotovo pripomogla poletna vročina, da ni bilo mogoče delati v veliki dvorani Marijinega doma.

Naša skupna srečanja so se odvijala v Slomškovi dvorani, v pritličju – starem delu in dejansko na dvorišču. Manjši prostor je pripomogel k edinosti. Zdi se, kot da so spregovorili zidovi prepojeni z molitvijo, delom in trpljenjem naših pokojnih sester. Čutiti je bilo veselje, sestrsko povezanost ob dejstvu, da smo skupaj. Bili smo skupaj – več skupaj.

Predavanje s. Gosie je k temu pripomoglo. Med samim predavanjem je bila navzoča neka skrivnostna edinstvo.

Opaziti je bilo mogoče sestrski klet. Na Obali se temu reče „čokolanje“.

Skupinsko delo ni bilo nekaj vsiljenega, ampak se je dalo spontano pogovarjati.

Mislim, da je to okrepilo naše sestrške vezi.

Poseben pečat je bila skupna maša v naši veliki samostanski kapeli. Sodelovanje je bilo preprosto

in pobožno. „Diši po še ...“ Dobra zamisel, da je maševal mekinjski g. župnik Pavel Pibernik.

Vem, veliko truda je bilo vloženega v vsestransko pripravo. Toda prav to je dalo svoj sad preprostosti in veselja v času našega skupnega srečanja oz. bivanja.

Brez dvoma verjetno ni manjkalo tudi kakšne bolečine v ozadju. V trpljenju in bolečini se rodi novo življenje.

Bog daj tudi „novih rojstev“ za našo provinco in vso Ustanovo – Rimsko unijo.

✠ s. Magdalena Cimerlajt

Postati sveta skupnost

Raj mi ostaja od provincialne konference?

Prvi vtisi so že nekoliko zbledeli, a nekaj sem si zelo zapomnila, namreč, da je dobro plesti mrežo medsebojnih odnosov in to vsak dan znova, tam, kjer sem, s komer sem in kolikor v tistem trenutku zmorem. Resda, z Božjo pomočjo zmorem tudi nemogoče stvari, kot je pletenje medsebojnih odnosov ...

Veliko bolj se to pletenje obnese na provincialnih srečanjih, ko je veliko nav-

dušenja in pripravljenosti za dobro. Pa tudi, kot je znano, »ljubezen raste s kilometri oddaljenosti«, takrat, s sestrami iz vse province, mi to res dobro uspeva. Teže pa je plesti vezi sestrinstva doma, ko sem vsem na očeh, z vsem, kar sem, v dobrem in slabem, s svojim »svetništvom« in grešnostjo ter z grešnostjo in svetništvom mojih sester. Ta del našega vsakdana nam je vsem dobro poznan.

In slišala sem na provincialni konferenci še nekaj: grešnice in svetnice naj bi vse bolj postajale *sveta skupnost*, ENO

po vzoru Svete Trojice, druga z drugo naj bi bile v slavo Njegovega Božjega veličastva, kot nam naroča sveta Angela. To ni tako preprosto. A v Božjem načrtu je naše posvečenje, moje in tvoje. Pa tudi posvečenje najine skupnosti, v katero naju je pripeljala Božja previdnost. Skupaj zmoremo ..., predvsem pa z Božjo milostjo, ki nam je dana v obilni meri.

Danes želim začeti znova ... plesti mrežo.

☞ s. Bogomira Imperl

Telefon Jezusa med nami

*S*pominjam se prijetnega srečanja in zbiranja v lepem vremenu, lepega ozračja sestrinstva, mešanih generacij, prisotnosti s. Leopoldine in podobnih katalizatorjev. Kakor zvezda jutranjica mi je bilo že prvo srečanje še nepoznane s. Gosie: lepi, sproščeni, obetavni obrazi in izrazi ipd. To ni malenkost, ker je upanje ... Všeč mi je bila zamisel takega srečanja na to temo in izredno sestro – predavateljico: njena prijetna osebnost, super slovenščina s poslušom za nianse v

podajanju psiholoških in duhovnih izrazov, preprostost v vedenju in jasnem podajanju, ki poenostavlja in še poenostavljeno ponovi. Iz njenega predavanja sem razbirala lastnosti zdrave globoko duhovne formacije. V podajanju sem začutevala (še preden nam je povedala sorodnost ...) duha evangelijske konkretne ljudomilosti JEZUSA, ki je bil tako zaznaven in konkreten v papežu bl. Janezu Pavlu II. Njeno predavanje sem doživljala kot telefon Jezusa med nami, kot da se v njegovi navzočnosti

gledamo v ogledalo in komentiramo o ... ter samokritično iščemo in ugotavljamo ipd. Všeč mi je bila velika izbira kot nekakšen o. s., – preseljevanje iz enih skupin v druge, po želji, okusu, interesu, tako da smo res štrikali, pletli, iskali, ustvarjali ... Jaz sem se javila v to zadnjo skupino, pa sem bila sama. Dana možnost me je primorala, da se odzovem eni drugi, pa smo se tako zilile v pravo posrečeno podeljevanje sestrinskih izkušenj iskanja, nasvetov, uspešnih in ne ali manj uspešnih ... bogato, ustvarjalno ...

Vesela sem in hvaležna za gradivo za prebiranje čudovite knjige, ki nas bo zaposlovala do smrti in še po njej ...

✠ s. Fidelis Bratina

Srečanje v Franciji

Mogoče se zdi že daleč, ko se vsak dan dogaja toliko stvari, a občasno še zaslisi odmev v srcu in se spomnim na srečanje v Franciji.

Od 22. do 31. julija 2011 smo se v Franciji zbrali mladi in sestre uršulinke iz različnih delov Evrope, z namenom, da skupaj preživimo nekaj dni in si med seboj in z drugimi ljudmi, ki smo jih srečevali na naših poteh, delimo kruh življenja. Srečanje je potekalo pod okriljem organizacije Sem'jeunes, ki v Franciji združuje laike in sestre uršulinke. Skupaj pripravljajo vrsto različnih projektov. Naš namen delitve kruha življenja smo uresničevali na zelo različne načine. Imeli smo veliko priložnosti za spoznavanje naših kultur, navad, dela, molitve, obhajanja evharistije, sproščanja in počitka. Skozi vse to smo spoznavali tudi drug drugega kot osebo. Preko usklajevanja urnika dneva, želja in potreb – naših in drugih – smo si skušali prihajati naproti in skupaj v vsem tem uzreti Gospoda. Če je bila prva stvar, o kateri sem govorila, SREČANJE, bi lahko ob tem izpostavila še dve stvari, ki sta nas družili, in sicer kot

drugo SLUŽENJE in tretje ROMANJE. Omogočeno nam je bilo, da smo se zelo konkretno odzivali na prošnje za služenje, tako v uršulinskih skupnostih, kjer smo v dveh skupinah preživeli tri dni in opravljali vsakdanja dela, kot je čiščenje po hiši, pospravljanje ..., kot tudi v Lurdu, kamor smo se kot prostovoljci in romarji podali za štiri dni. Sama sem bila zelo vesela možnosti, ki so nam bile dane v Lurdu. Lahko smo se vsak dan javili za kakšno prostovoljno delo, kot je npr. vožnja bolnikov po prostoru okrog cerkve, k maši, do vode in nazaj do njihovih sob. Lahko smo sodelovali pri molitvi, ko so romarji čakali na kopanje v vodi, ki prihaja iz izvira v votlini. Prav tako smo sodelovali pri liturgiji s pejem in prinašanjem darov ... Obenem

pa smo bili v Lurdu tudi kot romarji z Bernardko pri Mariji. Spoznavali smo življenje Bernardke Soubirous, ko smo bili v hiši, kjer je živela, hodili po poteh, po katerih je sama hodila. Ob razmišljanju smo odkrivali tudi njeno pot vere, ko je vztrajala kljub nasprotovanjem v okolici.

Osebnost sem v teh dneh z veseljem zaznavala, kako se odpira moje srce in Gospod v meni lahko obnavlja čut za velikodušnost, odgovornost, za človeka, tam, kjer je. Hkrati se je s tem izgubljal strah, ki hromi, ki zapira le v lasten svet, v lastno gotovost. Zato naj bo tudi na tem mestu HVALA Gospodu in tistim, ki so mi/nam omogočili, da je do tega srečanja prišlo.

✠ s. Blaženka Halas

Simpozij teologije telesa v Rimu

10. in 11. november 2011

Iz Slovenije nas je bilo sedem (dva iz Zavoda Iskreni.net, predstavnik skupnosti Emanuel, prevajalka knjig C. Westa, frančiškanka Marijina misijonarka, vzgojitelj v dijaškem domu in uršulinka).

Rečali smo znana imena iz sveta teologije telesa, Christopherja Westa, dr. Janet Smith, dr. Michaela Waldsteina, in mnoge, ki teologijo telesa poskušajo približati drugim na različne načine ali pa se z njo šele spoznavajo.

Sintetični utrinek s simpozija lahko zabeležim v odgovoru na vprašanje, kaj prinaša teologija telesa sodobnemu verniku na župniji. Ob razumevanju svoje človeške identitete skozi telo katoličani odkrijejo na novo, da je naš Bog trojiško občestvo Oseb in ne sivobrazi Bog; da naše telo ni nekaj slabega in da bomo ob vstajenju imeli poveljano telo; da je osnovna logika krščanstva logika daru; odkrivajo, kako telo (vidno) razodeva nevidno (skrivnost Božjega), s tem pa postane duhovnost veliko bolj prizemljena in zemeljsko postane okno

v nebeško, če spoznamo pravi okvir za 'celotno zgodbo', ki je: Bog se želi z nami poročiti, biti z vsakim od nas eno. To vabilo velja za vse krščene, ne le za redovnice, odgovor na takšno vabilo je osebna pot vsakega kristjana k svetosti.

✠ s. Marjeta Pija Cevc

Jezus in Samarijanka

*Bila sem kot ta žena, sama ob vodnjaku,
opoldne, ko ni nikogar, ko je vročina največja,
ko je tudi sončna svetloba – tema. Sama s
svojo sramoto in s svojo žejo. Ob uri, ko še Bog
utrujen sede k studentu, sam, brez učencev.*

Ro zajemaš to vodo iz vodnjaka in misliš, da bo odžejala tvoje hrepenenje. Za kate-ro se ne zavešaš, da je hrepenenje po Bogu. Vodnjak – izvor življenja, ki se ga mora dotakniti Bog, da je očiščen. Šesta ura – najbolj nemogoča za prihajanje k vodnjaku, teža življenja, teža sramote, izvrženosti, nerazumevanja.

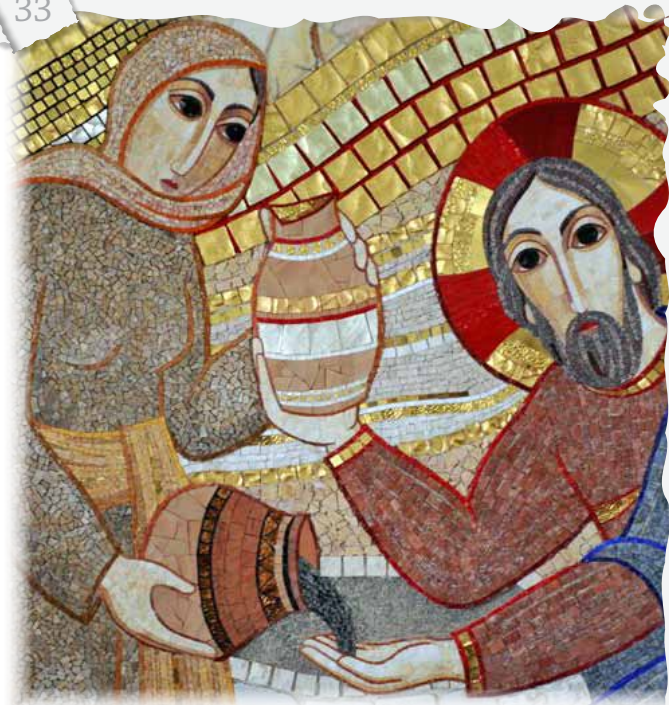
Ona je tujka med Samarijani, ki so že tako tujci. Teža človeškega življenja doseže ob šesti uri najtežjo točko. Ta ura postane kraj novega srečanja, novega oznanila. »Daj mi piti!« Jezus se ji približa s prošnjo, ki je izraz hrepenjenja Boga po človeku. Hrepenenje Boga, ki preustvarja človeka. Grešnemu ljudstvu, nezvesti ženi reče: »Daj mi piti!«

Ponovno in ponovno čaka in odpušča. Vsak izmed nas ima to vodo, ki odžejala ljubezen našega Gospoda. Izročamo Gospodu to svojo vodo, vodo svoje notranjosti, svojega greha – ON je žejen te vode. Da bi ga končno poklicali: »Moj Bog!« Dajem mu svoje vrče, svojo vročino, svojo žalost. Vse to mu pustimo in napolnjeni s Svetim Duhom oznanjamo njegovo besedo. Nekdo nam ponuja živo vodo za večno življenje. Potem reče kot otrok: »Gospod, daj mi te vode! Da ne bom hodil sem zajemat.« Ta človekov strah, da bi že enkrat za vselej potešil svojo žejo – vendar je vzgoja Boga, da si sme nabrati hrane samo za tisti dan, da bo vsak dan hrepenel za Bogom, da se ne bo ustavil. Hrepenenje, goreča mo-

litev iz žeje – prosim vedno bolj za bistveno – na koncu prepoznam Božji dar sam – NJEGA. To pomeni odkriti studentec vode, ki ohranja življenje mojega življenja. »Pojdi, pokliči svojega moža ... ta, ki ga imaš zdaj, ni tvoj mož.« Tukaj se je Gospod dotakne in žena se v svoji najgloblji resničnosti dotakne Gospoda.

Odložila je vrč in odšla v mesto pri-povedovat o NJEM.

✠ Milada Kalezić

>> Naša << generacija

Leto je naokrog in spet se je »naša generacija« zbrala, da bi skupaj preživela dan v medsebojnem druženju, podeljevanju in molitvi. Tokrat smo se zbrale ob strunjanski Materi Božji, v hiši, kjer smo pred 40 leti kot novinke skupaj preživljale počitnice. Letos se nas je zbralo sedem. S. Elvira s Hrvaške in s. Mihaela, ki je trenutno v Rimu, se nista mogli udeležiti srečanja.

Odločile smo se, da tokrat na srečanju ne bomo nič kuhale, da nam bo tako ostalo več časa za pogovor in medsebojno druženje v prelepem okolju, obdanem z rožmarinom, lovorjem in vinsko trto. Gospod nam je podaril čudovit sončen dan. Pred hišo smo najprej pogrnile mizo in nanjo postavile dobrote, ki smo jih prinesle s seboj. Vsem se je prilegel obilen, skrbno pripravljen zajtrk. Sledil je program. Že pred srečanjem smo bile povabljene, da pomislimo, s čim bi lahko druge razveselile in kako bi animirale skupino. Vsaka je imela na razpolago 30–40 minut. Vse smo bile zelo ustvarjalne (podeljevanje, molitev, pesem, igra, smeh ...). Po dobrem kosi-

lu, ki smo ga prav tako prinesle s seboj, je stekel tudi sproščen pogovor, ki bi se lahko še dolgo nadaljeval, če ne bi bila pred nami še sv. maša in ogled razstave v minoritskem samostanu v Piranu.

Ko smo zapuščale Piran, je nebo žarelo v živordečih barvah, morje pa je

odsevalo nekaj veselo skrivnostnega, prav tako kot naša srca ...

Odločile smo se, da se prihodnje leto spet dobimo. Kje? To pa vedno ostane skrivnost organizatorke.

☞ s. Nada Furlan

Molitev za 18. oktober, evropski dan boja proti trgovini z ljudmi

Večni Bog, vemo, da posebno ljubiš
uboge in male ljudi. Ti se zavzemaš
za pravice ljudi, ki so zatirani.

Danes te prosimo za ljudi,
katerih pravice so poteptane
in jih prodajajo kot potrošno blago.
Med njimi so tudi mladi in celo otroci,
katerih življenje ni vredno
več kot 30 srebrnikov.

Verujemo, da jih nikoli ne boš pozabil,
ker si ti usmiljen in nežen.
Njihovo življenje je zapisano
v tvojih dlaneh.

Izostri naš čut za resničnost,
da spoznamo,
da imamo nalogo v svetu,
v katerem trg določa vse,
ne le ceno za kavo, ampak tudi za ljudi.

Daj nam pogum,
da se bomo uprli proti
nepravičnosti in izkoriščanju.
Naj stojimo ob strani ljudem,
ki v našem velikem svetu
ničesar ne pomenijo
in pomagaj nam poimenovati krivico.

Bog, prosimo te, daj vsem ljudem,
ki se borijo proti trgovini z ljudmi,
preudarnost in odločnost,
žrtvam pa vztrajnost in zaupanje vate.
Stoj nam ob strani, usmiljeni Bog,
ko molimo za storilce,
ki zaradi svoje nespameti
in trdosrčnosti
preko trgovine z ljudmi
širijo zlo na svetu.
Daj, da bi spoznali svoja zla dejanja.

Prosimo te v imenu Jezusa,
tvojega sina in našega brata. Amen.

☞ Nizozemska fundacija redovnic proti
trgovini z ljudmi, 18. okt. 2009, SRTV,
www.renate-europe.net

Pogovor s s. Anjo Rozoničnik

S. Anja Rozoničnik je doma iz Celja. Leta 2008 je vstopila v kandidaturo k uršulinkam. V kandidaturi in postulatatu je dokončevala svoj študij biologije. Dve leti se je v noviciatu pripravljala na izpoved zaobljub čistosti, uboštva in pokorščine za tri leta. 2. oktobra 2011 je bil slovesni dan začasnih zaobljub. S. Anja mi je v pogovoru razkrila nekaj utrinkov iz njenega življenja.

❖ *Draga s. Anja, 2. oktobra je bil zate pomemben dan. Kako si doživela dan zaobljub?*

V spominu mi najbolj ostaja globok mir, ki ga nisem pričakovala. Ko gledam nazaj, lahko rečem, da je bilo veliko majhnih dogodkov, ki so mi govorili o Njegovi Ljubezni.

Na primer majhna stvar, pa pomembna zame, je, da je oktober jesenski mesec, pa je bilo neverjetno toplo za jesen. Še bolj pa sem Njegovo ljubezen zaznavala po svojih sestroh, ki so poskrbele, da je bil dan zares nepozaben. Pripravile so pritrkavanje, budnico, program, okrasile so prostore ... Posebno dragocen mi je bil obisk sester s Hrvaške in navzočnost sestre iz Anglije. Resnično sem hvaležna za pestrost prisotnih ljudi na zaobljubah.

❖ *Kako so domači spremljali noviciat in zaobljube?*

Ko so moji domači prihajali v noviciat na obisk, so vedno bolj vzljubili sestre in jih vzeli »za svoje«. Ko so izvedeli datum zaobljub, so se veselili z menoj. Na dan zaobljub so jokali od ganjenosti

in veselja. Vesela sem bila, da je bila na zaobljubah lahko zbrana vsa družina.

❖ *Apostolski staž v noviciatu si opravlja na Hrvaškem. Kaj si prejela lepega za življenje v času apostolskega staža?*

Apostolski staž na Hrvaškem mi ostaja v zelo lepem spominu. Vesela sem vsake priložnosti, da lahko srečam hrvaške sestre, zato so me resnično osrečile s svojo navzočnostjo na mojih zaobljubah. Po apostolskem stažu na Hrvaškem se bolj zavedam mednarodne razsežnosti našega reda in sem hvaležna zanjo.

❖ *Noviciat je čas priprave na izpoved zaobljub. Bi nam zaupala, kaj te je v noviciatu potrjevalo, da je to pot, ki jo je Gospod pripravil zate?*

Gospodov klic se je najbolj potrjeval v spoznavanju skupnega življenja in spoznavanju same sebe. Bolj ko sem spoznavala svojo nemoč v skupnem življenju, bolj sem spoznavala, kako je On večji od vsega, kar je meni najlepše, in večji od vsega, kar mi je težko. V tem se odslíkava tudi moje geslo na zaobljubah: Tebi je vse mogoče (Mr 14,36). Njemu ni nič nemogoče, tudi tisto, kar se meni zdi.

❖ *Tvoje geslo je iz odlomka, ko Jezus v Getsemaniju poti krvavi pot.*

Podoba Getsemanija mi je bila bližje že od duhovnih vaj pred vstopom v noviciat. Vedno znova me je nagovarjala Jezusova popolna predanost Očetovi volji in njegova vera v Očetovo ljubezen.

To je zame ideal posvečenega življenja. Želim zaupati Njemu, ki me ima neskončno rad, tudi če to pomeni objeti križ.

❖ *Živela si v skupnosti z drugimi novinkami. Prav gotovo je bilo zelo živahno. Katerega dogodka iz vašega skupnega življenja se še posebno rada spominjaš?*

V lepem spominu mi ostajajo rekreacije, ko smo igrale družabne igre. Posebno pa se bom spominjala priprav na praznovanje godov magistre in drugih praznovanj.

❖ *Po zaobljubah si prišla v skupnost juvenata v Ljubljano. Juvenat je čas od prvih do večnih zaobljub. Je čas*

vstopanja in odkrivanja apostolske dimenzije našega reda. Kakšen apostolat imaš?

Imam zelo raznolik apostolat, kar mi je v veliko veselje. Srečujem se z otroško razigranostjo v 1. in 2. razredu, kjer poučujem verouk, ter s študentkami v študentskem domu, ki me izzivajo s svojimi vprašanji. Podarjen mi je tudi študij duhovnega izpopolnjevanja in katehetsko-pastoralna šola, kjer lahko prek študija odkrivam Gospoda.

❖ *Kako si doživela selitev iz skupnosti pri Svetem Duhu v skupnost v Ljubljani?*

Težko mi je bilo, ker sem bila pri Svetem Duhu kar dolgo časa in so mi zelo dragoceni odnosi, ki so se zgradili v

času noviciata. Vendar me ni bilo strah priti v Ljubljano, ker sem tukaj prežive-la svojo kandidaturo in postulat.

❖ *Kakšen je bil tvoj prvi vtis, ko si prišla v Ljubljano?*

Vse gre bistveno hitreje kot v novi-ciatu. Občutek je bil, kot bi prišla s poljske ceste na avtocesto.

❖ *Na katerem temelju želiš graditi svoje juvenatsko življenje?*

Želim si, da bi se izpolnil pregovor: če je Bog na prvem mestu, je vse drugo na pravem mestu.

❖ *Kako okušaš in spoznavaš Boga v svo-jem apostolskem življenju?*

Doživljam, da Gospod moje straho-ve in občutke nemoči uporabi za to, da lahko bolj vidim, kako velika je Njegova milost.

❖ *Kaj ti je najlepše kot juvenistki?*

Najbolj mi je všeč to, da imam živa-hen in pester urnik.

❖ *Kaj bi za konec povedala sestram ur-šulinkam?*

Hvala, ker ste izrekle: »Z veseljem sprejmemo s. Anjo« in ker mi to potrju-jete z vsakdanjim življenjem.

Draga s. Anja, hvala za tvoje boga-stvo, ki si ga podelila. Želim ti, da bi bil Gospod vedno na prvem mestu v tvo-jem življenju in naj ti daje ognja za vse tvoje apostolsko življenje.

☞ *Pogovarjala se je s. Maja Kavčič.*

Juvenatski vikend

V petek, 14. oktobra 2011, se je naša na novo razširjena juvenatska skupnost odpravila na prvi družabno-načrtovalni vikend v skupnost sester uršulink v Mariboru.

Maribor, sonce, klepet, Lovrenška jezera, sestrinstvo, načrtovanje, gostoljubnost mariborske skupnosti, smeh, podeljena molitev pred Jezusom, prijetni obedi, čas skupaj ... to je le nekaj besed, ki opisujejo, kako lepo smo se imele.

Tečaj o sv. Angeli

V naši vrhovni hiši v Rimu je bil od 2. do 30. septembra tečaj o naši ustanoviteljici sv. Angeli Merici v dveh govornih skupinah, v angleško in francosko govoreči. Vsaka je imela svojo voditeljico in svoj program, nekatere stvari pa smo imele skupaj, ker smo skušale premostiti težave sporazumevanja in dejansko živeti "INSIEME". V francosko govoreči skupini nas je bilo 21 iz 12 dežel. Do 16. IX. smo imele predavanja in delo po skupinah, ogledale smo si Centro Aletti z delavnico mozaikov, znamenitosti Rima, zlasti bazilike in že 7. IX. smo bile na splošni avdienci na Trgu sv. Petra. Sveti oče Benedikt XVI. nas je posebej nagovoril in pozdravil.

Od 17. do 19. IX. smo bile v Assisiju, od tam pa smo odšle na sever, v Angeline kraje in po njenih stopinjah celo v Varallo, Novi Jeruzalem. V Brescii smo imele dovolj časa za molitev ob oltarju naše Madre. Jaz sem bila tam celo popoldne 22. IX., na moj krstni dan, in sem molila tudi za vse vas. Sv. Angelo sem vprašala, kaj mi naroča na moj krstni dan (za 22. september), zato sem

odprla IX. poglavje, 22. vrstico Pravila in našla: "... kar predpostavlja vedno gorečo ljubezen v srcu" (O devištvu). Tako sem jo prosila, naj nam vsem izprosi, kar nam naroča.

Na vseh krajih smo srečale prijazne ljudi, ki so nam bili pripravljeni svetovati, šofer avtobusa za Grezze je celo kril del stroškov za našo vožnjo iz svojega žepa. Je rekel, da je to "regalo" (dar) za nas. Tako smo zelo konkretno občutile Angelino "piacevolezza" preko ljudi, ki smo jih srečale ali pa so nam svetovali v nekaterih zapletih s presedanjem vlakov. Doživele smo, da imajo sv. Angelo zelo radi in da je vedno živa med svojimi rojaki.

☞ s. Mihaela Bizjak

Sakralni abonma

Ideja o sakralnem abonmaju se je rodila v okviru razmišljanj o tem, kako v skupnosti v Ljubljani oživiti prostore Kulturnega centra. Kot redovnica in glasbenica se čutim izzvana, da bi v svojem poslanstvu združevala duhovnost in umetnost in sakralni abonma je prav ena od uresničitev tega klica.

K projektu sem povabila Gregorja Klančiča, stolnega organista in pevca v Slovenskem komornem zboru, ki je idejo sprejel z navdušenjem. In tako smo začeli. V ta namen smo ustanovili Kulturno društvo Schellenburg, ki se tako imenuje po Jakobu pl. Schellenburgu, velikem dobrotniku uršulinskega samostana in cerkve. Vsi koncerti bodo namreč prav v uršulinski cerkvi, ki s

svojo arhitekturo nudi posebno ozračje božjega.

Kakšen namen ima pravzaprav ta abonma? V Ljubljani je abonmajska ponudba zelo pestra, mi pa jo želimo dopolniti z izključno sakralno glasbo. Ta naj bi poslušalcem omogočila, da bi liturgični čas preko duhovne pesmi doživljali bolj poglobljeno. Nekateri bolj oddaljeni so posebej dovzetni za umetnost, zato vidim v tem tudi eno od poti nove evangelizacije. Tako lahko rečemo, da so ciljna publika tako verujoči kot oddaljeni, ki bi se lahko srečali z Bogom preko glasbe. Poleg tega si želimo, da bi s tem abonmajem dali zgled slovenskim cerkvenim zborom: kakšna naj bo liturgična glasba, kako naj bo izvedena. Želimo si, da bi se zbori tudi opogumili in predstavili svoje delo, seveda pa bomo skrbno bedeli nad njihovo kvaliteto.

Abonmajska sezona sega od oktobra do maja, osem koncertov, torej. Na prvem koncertu se je že predstavil Mešani pevski zbor Surrexit s programom celotnega liturgičnega leta. Od vidnejših zborov bomo lahko slišali Consortium

musicum ter Zbor sv. Nikolaja iz Litije, v adventu pa bo Koralni zbor Akademije za glasbo izvedel adventne večernice. Poleg tega bomo slišali še dve komorni vokalno-instrumentalni zasedbi.

Abonma je brezplačen, seveda pa brez sredstev ne gre, zato bomo hvaležni za vsak dar, ki ga boste namenili v ta namen. Sredstva nam lahko nakažete na TRR pri NLB številka SI56 0201 0025 9551 596 ali pa nam jih prinesete osebno na sedež društva.

Še posebej pa naše delo priporočam v molitev, saj naše želje po širjenju duhovnega ne razumejo vsi, ampak nam tudi nasprotujejo. Naj Gospod vodi to delo, da bo Njemu v slavo!

✉ s. Božena Kutnar

Naše misijonarke med nami

S. ZORA ŠKERLJ

Drage sestre, letošnji obisk doma in v provinci je bil del mojega 'sobotnega leta'. Pred tem sem obiskovala program Sangre de Cristo v Ameriki, ki se me je, hvala Bogu, globoko dotaknil in mi pomagal poglobiti moj odnos z Jezusom, Cerkvijo in drugimi udeleženci. Vesela sem bila, da sem mogla to svojo izkušnjo vsaj malo podeliti tudi s sestrami v provinci. Kot dar in privilegij sem doživela obisk vseh skupnosti province. Hvala vsem in vsaki za čas, ki mi ga je podarila, posebno s. Mateji, ki mi je omogočila tudi obisk sester v Varaždinu, kjer sem začela svojo redovno pot. Še bolj kot kdaj prej sem se počutila med vami domače, kot ena izmed vas.

In kako enkratno je bilo srečanje vseh nas štirih misijonark! To sem posebno občutila ob misijonskem srečanju pri sv. Jakobu, v spodbudo mi je bil pogovor z drugimi misijonarji in misijonarkami, pa tudi s p. Kokaljem, ki mi je bil v oporo pri mojih prvih misijonarskih korakih. Navdajal me je globok

občutek: »Da, uršulinke smo tudi 'misijska' ustanova.«

Tako sem se mogla vrniti v Bocvano res poživljena, poglobljena in tudi sproščena.

Jutri z veseljem pričakujemo obisk vrhovne svetovalke s. Brigitte, ki je bila že nekajkrat med nami.

✠ *Prisrčne pozdrave vsem,*
Zora
Serowe, 7. 11. 2011

S. FANI ŽNIDARŠIČ

Drage sestre,

«Glejte, kako je dobro in kako prijetno, če bratje/sestre prebivajo skupaj» (Ps 133). To sem doživljala, ko sem prišla v Slovenijo, ob srečanjih s sestrami, domačimi, župljani, sorodniki, prijatelji, podobno pa tudi ob svoji vrnitvi nazaj v južnoafriško provinco. V domovini sem opazila veliko zunanjih sprememb, naj omenim samo nekatere: v Ljubljani čudovita kapela, kjer vse spodbuja k molitvi, pri Sv. Duhu Hiša kruha, srce mi je napolnjevala hvaležnost Bogu zaradi novih poklicev, pa tudi prošnja, da bi

to novo življenje imelo dobre pogoje za rast. Naj tu pristavim še svoj "piskrček" s prošnjo, da se nam pridružite v molitvi za nove poklice v Bocvani in Južni Afriki. Imamo samo eno novinko in po starosti sem jaz prva za njo. Hvala!

Hvala s. Mateji, da smo se sestre, ki živimo po svetu, lahko srečale. Bilo je zelo lepo, dobro in koristno. Prav tako prisrčna zahvala p. Kokalju, da je organiziral srečanje pri sv. Jakobu, ki je bilo za nas misijonarje zelo spodbudno, še posebno sem se razveselila novice, da se g. Janez Mesec vrača na Madagaskar.

Ko sem se 28. 2. 2008 poslovila od s. Romane, mi je ob slovesu rekla:

»Medve pa se bova srečali samo še tam gor.« In res je odšla domov k Očetu. Tako vsako slovo, ko odhajam iz domovine, lahko pomeni tudi zadnje srečanje tu na zemlji. Toda molitev nas povezuje, združuje ... saj vas vse nosim v svojem srcu in vsak dan izročam v ljubeče Očetove roke.

Rada bi se vsem skupaj in vsaki posebej zahvalila za vse. Bog z vami.

✠ Hvaležna s. Fani
Krugersdorp, 9. 11. 2011

S. POLONA ŠVIGELJ

Drage sestre, draga domovina, lepo se je ozreti nazaj in ponovno »okušati« vse, kar me je navdajalo z veseljem, s hvaležnostjo, pa morda tudi z vprašanji, ki so se mi postavljala ob ponovnem obisku domovine.

Priznam, da samo beseda HVALA ne more izraziti notranje države hvale-

žnosti za vso vašo dobroto in velikodušnost, ki sem ju bila deležna.

Doživljala sem potrditev in ponos, da sem Slovenka, da sem uršulinka. Vaše spontano in odprto sprejemanje mi je govorilo, da smo zares eno v Gospodu – Insieme!

Priti iz tujine in imeti doma na razpolago vse potrebno (bivanje, DV, počitnice, darovi), ni nekaj samo po sebi umevnega, temveč DAR.

Žal si svojega bivanja doma nisem dovolj dobro organizirala.

Iz Sénégala sem odšla zelo utrujena. Doma me je presenetila očetova bolezen, dnevi in tedni pa so se hitro vrteli. Tako sem se šele proti koncu zavedla, da se pravzaprav nisem »ustavila« in odpočila.

In kako sem doživljala prihod domov, v skupnosti? Morda se vsi premalo zavedamo, da se v dveh, treh ali več letih veliko stvari spremeni. Počutila sem

se, vsaj na začetku, nekoliko "izgubljen": novi sistemi vrat in ključavnic, novi hišni urniki, medsebojno dogovarjanje sester skupnosti po mobitelu, večerja zasebna itd. Ja, novi časi, novi ljudje? ... Razumem, pa tudi ne! Mi daje misliti in spodbuja k iskanju pravih odgovorov.

Pri srečevanju z ljudmi na ulici sem močno čutila prehod iz "toplo-družinske Afrike" v "mlačno-individualistično Evropo." ... Ali si bomo Evropejci znali vzeti nekaj več časa zase in svoje bližnje ali ne? ... To je odvisno le od nas samih.

Drage sestre, ob prazniku ustanovitve Reda in Rimske unije vam želim *no-vega "elana"* – *Duha Edinosti in pristnega sestrinstva*.

Bog vas ŽIVI!

Objem in pozdrav.

☞ s. Polona

S. ANDREJA GODNIČ

Drage sestre,
prisrčna hvala za povabilo k pisanju za Angelo!

Vsekakor hvala, s. Mateja, da sem imela možnost biti (vsaj malo) v vsaki

skupnosti! Čeprav sem imela še vse sveže 'vtisnjeno v meso' – kaj je to tri leta – sem bila prevzeta, kako so vse hiše urejene, lepe, kako je vse zorganizirano, čisto, utečeno. Lepo vas je videti, ste lepe, spodaj se čuti zelo močna, butajoča žila sokov. Čeprav se mi zdi – tako od daleč – da so na delu tudi sile, ki želijo raniti skupno življenje, duhovni žar, duha vere. Tako kot povsod.

Kako sem se sama počutila? Srečna zaradi vseh SREČAnj. Kako globoko sega naše sestrinstvo! Kako zelo sem slovenska uršulinka! V Krvi. Hkrati sem doživljala neko samoto, neko duhovno stanje odtujenosti, ne-pripadnosti zaradi Kraljestva. Ko ti je vse domače in

vendar dišiš drugače. Cena, ki je del misijanskega klica.

Vsekakor, bilo je nepozabno. Slovenija mi je dobro dela, me okrepila, a ko sem se vrnila v Peru, sem vendarle rabila nekaj časa, da sem znova stopila v tukajšnje življenje.

Prosim Jezusa, naj v obilju povrne vsaki in vsem za vse podarjene trenutke, drobne pozornosti, sladolede, molitev in materialne dobrine. Z bogato bero sem se vrnila v Peru in moje sestre še vedno ponavljajo: »Glej, kako se imajo rade.« Hvala, Jezus!

☞ Vaša Andreja
Sapallanga, 3. 11. 2011

Lepa.si

Lepa.si je tečaj osebnostne in duhovne rasti. To pomeni, da delamo razne vaje za razvoj osebnosti, se pogovarjamo o vprašanjih, ki običajno »žulijo« mladostnice in o njih težje spregovorijo, tukaj pa jim nekako pripravimo okolje, da to lažje storijo. Letošnja tema je bila prav lepota, kdaj sem lepa, kako to postanem, kdo sem kot dekle – torej vprašanja, ki dekleta te starosti zelo zadevajo. Pomagamo jim pa tudi pri duhovni rasti. Zopet gre za omogočanje priložnosti za molitev, za razširjanje, kaj vse je lahko molitev, globlje srečanje z Bogom ... Je pa tudi veliko smeha, petja, razvijanja ročnih spretnosti, vse z namenom spoznavanja sebe, prepoznavanja in razvijanja darov.

❖ Kako se je začelo?

Korenine in začetki Lepa.si segajo v lansko leto, vse se je začelo s programom Iščem zaklad. Deklice, ki so postale že dekleta, stare 12 let, so program Iščem zaklad že »prerasle«, potrebovale so nekaj za njihovo starost. S. Meta me je večkrat spodbudila, naj pripravim kaj

Na spletni strani Hiše kruha (Sv. Duh pri Škofji Loki) in v programski knjižici smo opazili nov program: Lepa.si. Nam lahko poveste kaj več o tem: komu je namenjen, zakaj tak naslov?

zanje, torej za naslednje starostno obdobje. No, ta izziv sem sprejela in nastala je Lepa.si. Program razvijamo, letos že pripravljamo drugi sklop, ki ga bomo izvedle v naslednjem letu.

❖ *Mi? Kdo poleg vas še sodeluje pri programu?*

Lani sem program pripravljala s s. Anjo, letos bo zraven še s. Blaženka, pa delno tudi novinke. Povsem uršulinska zasedba. V njem se najdemo, prepoznamo, morda zato, ker je vse zelo prepleteno z našo ustanoviteljico, sv. Angelo Merici. Načela, ki jih pri Lepa.si želimo upoštevati, so bila tudi njena: spoštovanje in dostojanstvo osebe, pozornost na specifične lastnosti osebe, ljubezen do vsakega, želja voditi h Kristusu.

❖ *Sliši se zelo mikavno. Kdaj pa je naslednji termin Lepa.si? Kam se lahko prijavijo dekleta, ki bi jih to zanimalo?*

Program Lepa.si izvajamo dvakrat na leto: 24.–26. februar in 15.–17. junij 2012. Več informacij dobite v programski knjižici Hiše kruha ali na tel. št. 041-765-496 ali na spletni strani www.hisakruha.si, tam se tudi prijavite.

Najlepša hvala za pogovor. Želimo vam veliko blagoslova sv. Angele in ognja Sv. Duha pri vašem delu.

☑ s. Irena Mohorič

Mekinje

Na nedeljo Kristusa Kralja je s. Ivana Repnik praznovala 80. rojstni dan. Ob jubileju smo se je najprej spomnile v skupnosti z jutranjim voščilom, pri deseti maši ji je ob sklepu voščil g. župnik, pevci pa so ji pod korom pripravili presenečenje s pesmijo. Na kosilu so se nam pridružile še sestre s Pržana, skupaj s provincialno predstojnico s. Matejo. Osebni praznik s. Ivane je bil tako veseli dan za več skupnosti in priložnost za medsebojno povezovanje. Predstojnica je bila praznovanju v duhu in molitvi pridružena z bolniške postelje.

V Ljubljani smo imele v skupnosti posebno »štiridnevnico«.

V četrtek, 20. oktobra 2011, smo imele sestanek skupnosti, ki nas je uglasil na praznik sv. Uršule.

Na sam praznik sv. Uršule, 21. oktobra 2011, smo imele zjutraj slovesni brevir, v cerkvi pa celodnevno češčenje, ki se je zaključilo z večericami in sv. mašo v čast sv. Uršuli. Pri sv. maši je bilo še posebno slovesno, saj je somaševalo več duhovnikov ob osmi obletnici smrti profesorja Antona Strleta.

V soboto je bila vsa skupnost zbrana na hišni konferenci, kjer smo poglobljale različne vidike skupnega življenja in naredile nekatere konkretne odločitve za življenje.

V nedeljo pa smo vse skupaj odšle iz hiše. Po kosilu smo namreč poromale k Mariji Pomagaj na Brezje, kjer smo imele možnost za osebno in skupno molitev pred Marijinem oltarjem. Pot smo nadaljevale proti Bledu, kjer so se nekatere sprehodile ob jezeru in občudovale jesenske barve dreves, druge so si ogledovale prelepo župnijsko cerkev, nekatere pa so Bled občudovale kar skozi okno. Razveselile pa smo se tudi slastnih kremnih rezin, ki slovijo daleč naokrog. Lepo je bilo obsediti v učilnici župnišča na Bledu, kjer smo malo poklepetale in prepevale ob zvokih kitare. Za vse pa je bilo spodbudno tudi srečanje z zakonsko skupino, ki je istočasno imela v župnišču svoje srečanje.

Ljubljana

Prižan

Legenda pripoveduje, kako je sv. Uršula z 11 000 devicami potovala po Renu in vse so v Kölnu pretrpele mučeniško smrt za Kristusa. Sv. Angela jo je izbrala za zavetnico uršulink. Letošnje praznovanje praznika sv. Uršule je v naši skupnosti zaznamovalo skupno pripravljane darov za profesorje in profesorice ter uslužbenke želimeljske gimnazije. Konec preteklega šolskega leta in letošnje leto namreč s. Simona Zabukovec poučuje dijake gimnazije angleški jezik. Zato smo se skupaj zbrale pri izdelavi ladjic, ki so nosile sladki tovor.

Izola

25. 10. 2011 je s. Nada Furlan praznovala 60-letnico življenja. Ob tej priložnosti smo povabile njene domače in prov. predstojnico s. Matejo, da smo se skupaj z njo zahvalili Bogu za bogatih 60 let življenja. G. škof Metod Pirih ji je pri sv. maši voščil z besedami: "Podaljšaj življenje svojemu služabniku, naj živi še mnoga leta" (Ps 60,7).

3. in 4. november pa je cela naša skupnost preživela v Mekinjah na dvodnevni počitnici. Skupaj še z nekaterimi sestrami smo se povzpele na Veliko planino in na Sv. Primoža. Seveda ni manjkalo iger in skupnih trenutkov z mekinjsko skupnostjo, ki so nas tople sprejele kot svoje sestre.

Maribor

Od 21. oktobra zvečer do nedelje, 23. oktobra, opoldne je bila mariborska skupnost

gostiteljica juvenatske skupnosti iz Ljubljane. Kljub temu da so imele svoj

program, smo imele priložnost tudi za medsebojno srečanje in podeljevanje, še zlasti v nedeljo opoldne pri skupnem kosilu. Ob mizi smo se dobresedno nagnetle, toda »pohlevnih ovč«², kot radi rečemo, »gre veliko v stajo«.

Bilo je živahno in veselo. Na koncu smo na našem vrtu pokušale še naše fige, ki so letos

zelo bogato obrodile.

In potem ... je prišel čas slovesa. Nismo jemale v roke robčkov, saj upamo, da se kmalu spet vidimo, če ne pri nas, pa kje drugje.

Bilo je lepo.

Ob koncu cerkvenega leta se je velik del svetoduške skupnosti skupaj z novinkami odpravil na Magušarjevo domačijo, v »Lončarjevo hišo«. V naših rokah se je mehka glina pustila oblikovati v kropilnike najrazličnejših oblik – v prave male umetnine, DAR za sosede, prijatelje, sodelavce, dobrotnike NA PRAZNIČNEM SREČANJU. To izkustvo nas je lepo uvedlo v prvo adventno nedeljo in nam dalo močnejši okus Besede: »Ti, Gospod si naš Oče. Mi smo glina, ti naš upodabljavec. Vsi smo delo tvojih rok!« (Iz 63)

Sveti Duh

Psalm 27

s. Diana Novak

ODPEV štiriglasno

Go - spod je mo - ja luč in mo - ja re - ši - tev.

PSALM triglasno

1. Gospod, je moja luč in mo - ja re - ši - tev, zato se ne bo - jim ni - ko - gar.
2. Samo to želim od Gospoda in go - re - če pro - sim, da bi užival njego - vo na - klonje - nost,
3. Verujem, da bom gledal Bo - žje do - bro - te in jih užival v de - že - li ži - vih.

ODPEV

Gospod je varuh moje - ga živ - lje - nja, pred nikomer ne tre - pe - čem.
prebival v njegovi hiši vse dni živ - lje - nja in občudoval njego - vo sve - ti - šče.
Upaj v Gospoda, bo - di po - gu - men, naj se ti okrepi srce, u - paj v Go - spo - da.

September 2011

(ob prvih zaobljubah s. Anje Rozoničnik)

NASMEJMO SE

Nasmejmo se ob jezikovnih domislicah

- ❑ Dve sposojeni anekdoti, dogajalo se je pri frančiškankah Marijinih misijonarkah, ki imajo mednarodne skupnosti, skupaj so sestre različnih narodnosti. Čestitke vsem, ki se naučijo slovenščine!
- ❑ Sestra, ki že precej dobro govori slovensko, pripoveduje: »Kakšno vreme je, kakšen veter! Tako piha, da je tovarnjak zanosil (zaneslo).«
- ❑ Ob drugi priložnosti je povedala: »Sem vozila in vozila. Saj so mi govorili, kam naj zavijem, a res težko sem našla avtobusno posteljo (postajo).«

- ❑ **S. Andreja Perc** je 28. 8. 2011 pričela noviciat. Obilo blagoslova!
- ❑ V nedeljo, 2. oktobra 2011, je **s. Anja Rozoničnik** v župnijski cerkvi v Žabnici izpovedala prve zaobljube. Podpirajmo jo z molitvijo!
- ❑ Od 5. oktobra do 5. novembra 2011 je bila **s. Marta Triler** na izkušnji mednarodnosti na Dunaju. Poglobila je znanje nemščine in pomagala urediti arhiv, ki se je ob selitvah premešal.
- ❑ Od septembra do novembra 2011 so bile za krajši čas na obisku v Sloveniji nekatere **sestre s Tajvana, iz ZDA, Velike Britanije in s Poljske**.
- ❑ **S. Cirila Alič, s. Zorica Blagotinšek** in **s. Nina Ipa-vec** so se udeležile 2. kongresa pedagogike montessori, ki je bil 5. in 6. novembra 2011 na Bledu pri sestrah HMP. Tema kongresa je bila: Svoboda in meje v otroštvu.
- ❑ **S. Snežna Večko** februarja 2012 odhaja na dvomesečno misijonsko bivanje na Salomonove otoke, kjer bo pomagala pri formaciji v bogoslovju.
- ❑ Naslednja številka **Angele** bo posvečena 40-letnici ustanovitve slovenske province uršulink Rimske unije.

Skloniva se

Ti, Gospod, prihajaš, majhen in neznan v svoji slavi,
tako velik, da te stisnem varno le v naročje, tja na moje prsi.

Kje naj te najdem DANES, Gospod, ko je moje naročje razsuto,
ko so moje roke pripete na delo, na papirje in 'kompjutor'.

Zato sklonila glavo bom, Gospod, da Te spet najdem,
da se odprejo moje sanje, ki me peljejo k človeku.

Zato sklonila bom srce, ne bom več zrla v trda tla ekrana,
naj se odprejo vrata zlata v mehka, topla polja, za dotik s Teboj pripravna.

Gospod, želim, a Ti naredi.

Te prosim, v bližino svojo drago me privedi.

Kot znaš le Ti in Tvoja Mati,
kot milost Tvoja, ki je vedno znova dar bogati.

Ti, Sveti, skloniš se do mene,
jaz, slepa, sklonim se lahko do Tebe.

Ljubezen Božja odklenila si je spet nevesto,
o, pridi, prenovi stvarstvo svoje v Ljubezni mesto.

(sMPija)

Blagoslovljene božične praznike

in zaupanja v moč Božje ljubezni v letu 2012
vam želimo **sestre uršulinke!**

ISSN 1855-8097

